
Pouštěli na ni rotvajlera. Ted' jede za Česko

Pouštěli na ni rotvajlera. Ted' jede za Česko

2.7.2008, autor: LUKÁŠ HRON

Praha - Půvabná 22letá blondýna Anna Voronkovová už dobře poznala, co všechno může do života vnést skejťová vášeň.

Modřiny. Bolest zad.

Výhry. Prohry.

Honičky s ruskými policajty.

Nebo reprezentování Česka.

Za zemí, do které se přistěhovala teprve před čtyřmi roky, pojedje i na prestižním Mystic Skate Cupu, který se v Praze koná teď o víkendu.

„Proč bych reprezentovala Rusko, když tady mám sponzory, kteří mi umožní jezdit,“ říká. „Jediné, co nemám, je české občanství.“

Podle přízvuku byste její původ nepoznali. Ani náhodou. „Fakt? Tak to jste mě potěšil. Pravda ale je, že já se ani jinak moc rusky nechovám.“ Však jí při povídání mimoděk ujede: „Aby Američané viděli, jak to chodí u nás. Hmm, teda u vás...“ A hned se plna rozpaků omlouvá. Byla první dívkou, která v Rusku jezdila závody spolu s kluky. První Ruskou, která díky skejtu získala sponzory. Ale když pak pilovala triky na moskevském Vítězném náměstí, nic z toho jí nepomohlo.

„Pořád nás odtamtud vyhazovali policajti. Ptali se, jestli máme skejt připoutanej k noze,“ vypráví. „Stanici mají hned vedle náměstí, takže tam byli každých patnáct minut. Jeden tam dokonce chodil s rotvajlerem, který je cvičený přímo na zvuk skejtu. Když vás chytí, tak na shledanou. Platíte pokutu deset dolarů.“ Rychle však spiklenecky mrká: „Mě nikdy nechytili. A stejně to bylo i se skinheady, když u nás mlátili skejťáky. Taky jsem se tomu nějak vyhnula. Nikdy jsem nedostala bombu.“

Ve vlasti se za ní podivně otáčeli už jen proto, že šla po ulici v plandavých skejťáckých kalhotách. Lišila se, což se v Rusku odjakživa nenosí. To v Česku nehrozí.

I proto se jí tady tolik líbí.

Zároveň však přiznává, že něco z ruské mentality v ní zbylo. „Češi jsou otevřenější. Ale možná mi trochu chybí ruská cílevědomost.“

Jak se vůbec do Česka dostala? Přijela na výlet v roce 2002, podívat se na Mystic Skate Cup. Ohromila ji atmosféra závodu, stejně jako podmínky, které skejťáci v Praze mají. Po dohodě s rodiči se přistěhovala, studuje na Univerzitě Karlově. „V Rusku je všechno zkorumpované. A tohle je dobrá škola,“ vysvětluje.

Šprtá filozofii, psychologii, fotí pro skejťácké časopisy, trénuje. Vybavení a cestovní výhrady jí platí sponzoři, od rodičů dostává kapesné. Na brigádu zatím nemá čas.

A až dostuduje?

„Neztratím se. Nebojím se.“ Před víkendovým Mystic Skate Cupem má dvě jistoty. První: až skočí na „prkno“, rozhodně na ni nikdo nepošle rotvajlera. A druhá: z reproduktorů se do toho ozve: „Anna Voronkovová, Česko.“

Bude to tak dobře jak pro slečnu Annu, tak pro Česko.